

**[Rønhoft]**

Nationalt kan vi være stolte over at være længst fremme med opfyldelsen af målsætningen. Med gennemførelsen af EU's landbrugsreform og især de til reformen knyttede ledsageforanstaltninger er jeg overbevist om, at alle EU-lande tilsluttet eller utilsigtet vil give indholdet af Ramsarkonventionen en ekstra dimension.

Naturforvaltningsloven af 1987 og naturbeskyttelsesloven fra sidste år, men også vildtforvaltningsloven bidrager i høj grad til opfyldelsen af vore forpligtelser.

Jeg skal derfor på De Konservatives vegne tilslutte mig beslutningsforslaget.

**Peter Hansen-Nord (V):**

Da Venstres ordfører i denne sag, Fru Hanne Severinsen, er forhindret i at deltage i behandlingen af beslutningsforslag nr. B 25, skal jeg her kort gøre rede for Venstres holdning.

Beslutningsforslag nr. B 25 om godkendelse af ændringer af Ramsarkonventionen om beskyttelse af vådområder skal ses som en videreudbygning af det allerede etablerede aftalegrundlag vedrørende beskyttelse af internationale vådområder.

Danmark deltager allerede i dag i dette samarbejde og indtager i den forbindelse en flot placering, når det drejer sig om antallet og størrelsen af de udpegede vådområder. Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg mener, vi her i vores egen administration af disse bestemmelser måske en gang imellem skal passe på ikke at gå videre, end tingene kan bære. Men formålet med dette beslutningsforslag er, som der står skrevet, en yderligere styrkelse af dette internationale samarbejde, og det går vi ind for i Venstre, gennem oprettelse af en egentlig sekretariatsfunktion, hvis hovedopgave det bliver at planlægge ordinære partskonferencer hvert tredje år, at fastlægge regler for ekstraordinære partskonferencer samt i henhold til konventionens artikel 6 at supplere partskonferencens beføjelser til at vedtage anbefalinger eller resolutioner til fremme af konventionens virkninger.

Så eftersom Danmark allerede deltager i arbejdet for at beskytte vådområder og i denne forbindelse indtil nu frivilligt har bidraget med cirka 30.000 kr. hvert år, dog således at bidraget for 1994 stiger til omkring det dobbelte på grund af, som det hedder i forslaget, en tilgang

af mange nye medlemslande – især ulande – ser Venstre som sagt positivt på en styrkelse af sekretariatsfunktionen, når det økonomiske finansieringsbidrag hertil holdes inden for rimelighedens grænser.

**Jørn Jespersen (SF):**

I SF ser vi forslaget som en måde at modernisere konventionen på og dermed styrke den, og det mener vi er et godt formål, og vi kan derfor støtte forslaget.

**Aage Brusgaard (FP):**

Der står i forslaget, at det vedrører godkendelse af ændringer af Ramsarkonventionen. I bemærkningerne står der bl.a.:

»Samtidig med ratifikationen anmeldte Danmark 26 områder med et samlet land- og vandareal på ca. 6.000 km<sup>2</sup> til listen over vådområder af international betydning. I 1987 blev Vadehavet (ca. 1.400 km<sup>2</sup>) anmeldt som det 27. område, og i 1988 anmeldtes på foranledning af Grønlands hjemmestyre 11 grønlandske områder med et samlet areal på ca. 10.500 km<sup>2</sup>. Danmark rangerer ikke blot relativt, men også absolut set – og selv uden de grønlandske områder – blandt de lande, der har anmeldt de fleste og de arealmæssigt største områder til den internationale vådområde-liste.«

Det vil altså sige, at man ligefrem praler af, at vi er det land, der rager højest op på dette område, og derfor frygter jeg, at en udbygning af sekretariatet – altså flere embedsmænd og flere møder – vil give sig udslag i endnu flere områder.

Vi ved, at man f.eks. omkring Mors og også andre steder de sidste tre-fire år har rumlet med tanker om, at store vandområder skulle lægges ud som Ramsarområder. Vi har fået mængder af breve fra både jægere og lystfiskere, og de er alle, uanset om det er Venstre-, radikale eller socialdemokratiske fiskere og jægere, tossedede over, at man i det hele taget kan vedtage sådan noget.

Jeg frygter, at en yderligere styrkelse og udvidelse af sekretariatet med fællesmøder osv. betyder, som jeg sagde under behandlingen af sidste punkt, at de embedsmænd, der møder frem med forslag til nye initiativer, vil vende hjem som sejrherre, hvis de kan få udlagt nye områder, hvor man hverken må fiske eller skyde.